

Име и презиме:Лазар Урошевић

Школа:Коста Ђукић, Младеновац

Разред: 4/2

Учитељица: Данијела Гроздановић

Херој Мићко

Једном давно, у поднозју Планине Страхa, живео је Мићко.Он је био врло усамљен, јер су му мистериозно нестали родитељи. По селу се причало да их је отео Змај који живи у дворцу на Планини Страхa.

Мићко је био вредан. По цео дан обрађивао је њуве, тако да увече би био толико уморан и усамљен. Често је пред спавање размишљао о подитељима. Много су му недостајали.

Тог јутра се успавао, није могао да пронађе кошуљу. Угледао је кошуљу на столици у углу трепезарије, како је потрчао, саплео се на стари тепих и пропао кроз под. Док је дошао себи, видео је да се налази у старом подруму. Упалио је стару лампу коју је угледао. На старом столу угледао је огроман ковчег са катанцем. Требала му је помоћ да отвори ковчег. Одлучио је да оде до мајстора Гоблина, јединог његовог пријатеља, који је био неславни мајстор у обијању брава.

Мајстор Гоблин се изнеандио када га је угледао, и ништа га није разумео јер је Мићко причао као навијен. Разумео је само реч ковчег и под. Ништа му није било јасно. Узео је своју торбу и кренуо са Мићком ка његовој кући.

Сишли су заједно у скривени подрум, мајстор Гоблин се одушевио ковчегом.

Рекао је Мићку:“Дај ми кључ 6 и ексер 5.“

„Ево ти браон кључ и црни ексер“: рече Мићко.

Када су мајстор и Мићко отворили ковчег, угледали су величанствен мач од злата, испод мача су нашли неке осушене биљке, замотану поруку и слику змаја.Мићко је одмотао поруку и почео да чита, а Гоблин је узео мач и изигравао великог витеза.

Мићку порука нијње била уопште јасна. У њој је писало:

“Чаробњаку хвала на осушеним биљкама које ми дају чаробну моћ.Идем сад на Планину Страхa да се суочим са змајем.“

Питао је Гоблина за Чаробњака, он је одмахнуо главом...

Мићко је решио да крене у потрагу за Чаробњаком.Гоблин као прави пријатељ је предложио је да му се придружи.

Мићко се обрадовао, јер ни сам није знао где треба да иде и шта ће на путу пронаћи.

Полако су се кретали кроз шуму која је била баш густа и мрачна. Поред једног потока угледали су Чаробањака. Они је седео на једном камену и причао са жабом.

„Добар дан, тражим Чаробњака?“, рече Мићко

Он одговори: „Ја сам Чаробњак. Шта тражите у овом делу шуме?“

„Треба нам помоћ да убијемо Змаја.“, рече Гоблин.

Чаробњак их је саслушао и решио да им помогне. Објаснио је да је мач који су пронашли магичан и да једино он може да успава Змаја. Дао је Мићку неке чудне билјке и рекао да их сажваћу када дођу испред замка. Ходали су целу ноћ. Пред зору угледали су Змака на врху Планине Страх.

Мићко и Гоблин су појели билјке и одједном се нашли у дворцу. Све је било напуштено и чудно. Тада су зачули рику Змаја и гласове Мићкових родитеља.

Он се од среће обрадовао, али Змај није. Почео је да бљује ватру на Мићка и Гоблина.

Тада се Мићко сетио, речи Чаробањака о мачу. Није знао како да му приђе. Отац му је викнуо да мора да му додорне врх главе мачем.

Мићко је претурао по торби и насао је још једну гранчицу чудотворне билјке. Сажвакао је и моментално се створио на глави Змаја. Извукао је мач и успавао Змаја једним потезом.

Када је Змај заспао Мићко је потрчао у загрљај родитељима.

Гоблин је скакутао од среће. Све је било на свом месту коначно.

Вратили су се као породица кући. Чак су и Гоблина уселили код њих у стару гаражу и ту му направили радионицу да настави да буде неславни мајстор.

